

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

71. In quibus Vicarius generalis habeat jurisdictionem ordinariam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

rei possessio vel dominium simul esse penes duos in solidum l. 3. de acquirend. possess. l. si ut certio. ff. commo- dat. l. 3. de precario. Ita neque potest simul penes duos esse eadem jurisdic- tio in solidum, dum à posses- sione & dominio rectè arguatur ad jurisdictionem, quæ & ipsa est jus aliquod. Nam responderetur, quòd licet duo non possint eandem rem in solidum simul possidere eodem modo, quod voluit citati textus, & ut expressè habetur in c. licet. §. ex pramisso. de prob. possint tamen diverso modo & respectu possidere, scilicet ut unus possideat naturaliter, alter civiliter, unus nomine alterius, alter per seipsum nomine suo ac proprio: quomodo etiam ejusdem rei dominium potest esse penes duos in solidum diversa ratione, ita ut penes unum sit dominium directe, penes alterum utile; sic licet non possit eadem jurisdic- tio æquè principaliter, eodemque modo simul esse penes duos in solidum, non est tamen absurdum, ut eadem jurisdic- tio sit penes Episcopum principaliter ac pro- prio nomine: qui ratione dignitatis Episcopalis quasi dominium jurisdic- tionis habeat; penes Vicarium ac- cessorie & secundarie, & non suo sed principalis nomine, & quasi exercitium jurisdic- tionis, ut potè qui non suo nomine, sed nomine principalis, & quasi exercitium jurisdic- tionis, ut potè qui non suo nomi- ne, sed vice Episcopi jurisdic- tionem dicitur exerce- re. Ita ferè Pirh. l. cit. n. 36. citans Sanch. ubi supra n. 13. Barbof. de potest. Episc. Alleg. §. 4. num. 38. & 39. Quòd si iustus: vel ex hoc ipso, quòd Vicario Epi- scopi jurisdic- tio competat, & insit non suo, sed nomi- mine alterius, scilicet Episcopi, sequitur illum non habere jurisdic- tionem ordinariam, sed solum dele- gatam, ut potè quæ in hoc distinguitur ab ordinaria, quòd Judex ordinarius propria jurisdic- tione utatur, & proprio nomine, delegatus vice alterius, qui man- datus, non sua fungatur, juxta l. qui mandatum. ff. de off. ejus cui mandat. juris d. l. solet. ff. de juris d. omn. Jud. respon- det Pirh. l. c. n. 30. ex Sanch. l. c. eam, qui vices alteri- su gerit in diverso tribunali, esse Judicè delegatum, non autem eam, qui vices alterius ita gerit, ut con- stituat idem tribunal cum ipso, sicuti Vicarius cum Episcopo; tunc enim erit Judex ordinarius, cum Episcopi jurisdic- tio sit ordinaria. Unde generaliter loquendo, ex eo, quòd quis gerat vices alterius, non sequitur, quòd non habeat jurisdic- tionem ordi- nariam, sed delegatam, ut patet in legato Papæ, qui ejus vices gerit. c. 1. de off. legat. & tamen habet jurisdic- tionem ordinariam c. 2. tit. eodem in 8. pro- inde requiritur insuper, ut vices alterius gerat non ex ullo proprio officio, cui talis jurisdic- tio cohar- reat. Vicarius autem Episcopi exercet jurisdic- tionem vice Episcopi ratione officii Vicariatus, non ex nuda commissione, & in eodem tribunali juxta Barbof. l. cit. n. 43. Ad ea, quæ contra hoc ipsum obmoveri possent, dicendo nimirum; jurisdic- tionem officio Vicariatus non esse annexam à lege, si- cut ea annexa est ex Canone officio Archidiaconi, sed concedi ab Episcopo, qui cum ipse non sit Prin- ceptus supremus, constituere nequit Judicem ordi- narium, adeoque nec concedere jurisdic- tionem ordinariam, ad ea inquam respondebitur paulò post, ubi quæretur, à quo Vicarius suam habeat jurisdic- tionem.

3. Neque opponas secundo jurisdic- tionem ordi- nariam esse perpetuam, irrevocabilem, & non expirare morte concedentis, sicut jurisdic- tio dele- gata expirat morte delegantis, re adhuc integra, & qualiter jurisdic- tio Vicarii non est perpetua, sed ad nutum Episcopi revocabilis, & expirat morte Episcopi, et si res adhuc sit integra. Nam respon-

P. Laurent. Vicarius Episc.

detur; de ratione ordinariæ jurisdic- tionis esse, ut sit perpetua & irrevocabilis, neque morte conce- dentis expiraret, quando alicui per se prin- cipaliter, seu principaliter, & proprio nomine uesti- & competit; secus, quando jurisdic- tio ordinariæ alicui non uesti- principaliter ac per se, & nomine proprio, sed solum accessorie, ita ut vice & nomi- mine alterius exerceatur, sicut est in Vicario Epi- scopi solum accessorie, & quòd ad exercitium. Pirh. loc. cit. n. 28. ex Sanch. loc. cit. & Barbof. l. c. n. 44.

4. Neque opponas tertio; Episcopum non posse constituere Judicem ordinarium, cum id sit so- lius Principis supremi c. à Judicib. de arbitris. & ibi Gl. & nullus inferior Princeps possit officium su- um seu totam jurisdic- tionem suam alteri committi- tere. Maranta de juris d. p. 4. distinc. 5. num. 51. & Authores comunitè in c. penult. de Judic. apud Lay- man. in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 3. adeo- que jam non nisi delegatam jurisdic- tionem conce- dere poterit Vicario. Nam responderetur, quòd licet Episcopus nequeat constituere Judicem ordinarium, qui distinctum ab eo tribunal & jurisdic- tionem ha- beat, possit tamen constituere, qui idem cum ipso tribunal & jurisdic- tionem habeat, sitque Episcopo substitutus in eadem jurisdic- tione. Pirh. loc. cit. num. 37. Adde, quòd juxta plures habeat jurisdic- tionem, non ab Episcopo, sed à lege, de quo paulò infra.

Quæstio 70. An quoque pari modo Vicario capituli Sede vacante, & Vicario foranico Episcopi competat jurisdic- tio ordinaria?

1. Respondeo ad primum affirmative. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 31. citans Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 8. de quo vide dicenda tr. seq.

2. Resp. ad secundum negative. Sbroz. l. c. n. 33. citans Gl. in Clem. 2. de rescript. v. foraneus. Marant. de ordm. Jud. p. 4. dist. 5. n. 14. Milis in reperor. v. Vicarius foran. Covar. qq. pract. c. 4. n. 7. Cuch. in fest. ju- ris can. tit. 8. de Vicar. n. 16. l. 2. & plurimos alios. Idem tenet Lotter. l. 1. q. 23. n. 46. citans Gurier. de matrim. c. 68. n. 11. Barbof. de potest. Episc. p. 3. alleg. 54. n. 22. Garc. p. 5. c. 8. n. 29. ubi, quòd is dicatur dele- gatus, nec faciat idem tribunal cum Episcopo, unde à tali Vicario appelletur ad Episcopum vel ejus Vica- rium. Citat pro hoc Sanch. de matrim. l. 2. d. 29. n. 12.

Quæstio 71. In quibus Vicarius generalis ha- beat jurisdic- tionem ordinariam?

1. Resp. habet primò in iis, quæ ex generali of- ficio Vicariatus ei competunt, & in generali mandato Vicariatus ei committuntur. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 35. citans quamplurimos. Pirh. l. c. n. 40. citans Laym. de juris d. ordinar. concl. 105. Sanch. de matrim. l. 3. d. 28. c. 8. n. 8. Garc. l. c. n. 40. cum communi.

2. Secundo etiam in iis, quæ speciali commissione opus habent, modo in prima commissione generali vicariatus officio specialiter annectantur, seu simul & unà cum jurisdic- tione generali, & ordinaria pote- state committantur. Secus est in causis, quæ speciale mandatum requirentia in prima commissione seu constitutione Vicarii ipsi specialiter non committuntur, sed postea seorsim ac separatim per speciale manda- tum, ita ut in his delegatam solum jurisdic- tionem ha- beat Vicarius. Sbroz. l. c. n. 38. & 39. Garc. l. c. n. 40. & 41. citans Felin. in c. licet in corrigendis. de off. ordinar. n. 1. Aufreer. ad Capell. Tholosan. decis. 443. Gamb. de off. legat. l. 9. n. 33. & seq. Bero. conf. 22. n. 14. & 19. vol. 1. Sanch. ubi ante. Pirh. Laym. loci cit. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 49. ubi etiam: quòd, quidquid sit in jure, in praxi videmus servari, quòd

C 2

Vica-

Vicarii in his, quæ speciale mandatum requirunt, semper procedant ut Ordinarii, non ut delegati. Nam, se subscribunt in actis. NN. Vicarius generalis. Contrarium responsioni nostræ tenentibus Lapo in c. 2. de off. Vicar. in 6. Dominic. ibidem. Anchar. num. 2. Marc. Anton. Genuens. in pr. cur. Archiep. Neapol. c. 66. num. 25. apud Garc. l. cit. num. 45. in quantum tenent; quod sive in simul, sive in diversis temporibus fiat commissio specialis alicujus vel aliquorum requirentium speciale mandatum, & addatur clausula generalis: & ad omnia alia requirentia speciale mandatum: tunc tota jurisdicção sit ordinaria; eo quod ille ordinarius est, cui committitur universitas causarum. Si verò non adicitur dicta clausula generalis, tunc in expressis requirentibus specialem commissiõnem erit jurisdicção delegata. Verum nostræ responsionis bonam, & generalem rationem dat Pirh. ex Sanch. loc. cit. quod in priore casu jurisdicção quod ad actus specialem commissiõnem exigentes, datur tanquam annexa, & accessoria ad ipsum officium generale Vicariatus, & ideo, sicut jurisdicção principalis ipsius officii generalis Vicariatus est ordinaria, ita & jurisdicção quod ad actus specialiter commissos accessorie illi annexa transit in ordinariam; quia accessorium sequitur principale, juxta reg. juris 42. in 6. Secus est in posteriore casu, in quo jurisdicção ad actus specialiter commissos non accessorie, sed separatim & singulariter, & independentè à generali officio Vicariatus datur, ideoque delegata censeri debet. Specialiter quoque doctrinam & rationem adversariorum elidit Garc. cit. num. 45. nempe, quod sola commissio universitatis causarum non faciat verè Ordinarium, & quod dum in simul cum potestate ordinaria fit commissio aliquorum requirentium speciale mandatum, tota jurisdicção sit ordinaria, et si non addatur dicta illa clausula generalis, ex quo una est commissio juxta c. translat. de constit. Unde jam etiam in his casibus ita singulariter ac separatim commissis appellari potest à Vicario ad Episcopum delegantem. Pirh. loc. cit. et contra in requirentibus speciale mandatum, simul tamen cum potestate ordinaria committi solitis à Vicario ad Episcopum non datur appellatio. Garc. loc. cit. n. 42.

3. Tertio etiam in his, quæ specialem commissiõnem requirentia committuntur quidem singulariter ac speciatim à commissiõne generali Vicariatus, committuntur tamen tanquam Vicario generali, seu intuitu officii Vicariatus. Pirh. loc. cit. Sic quoque tradit Joan. And. ad speculator. in Rub. de off. Vicar. apud Garc. num. 43. quod quando divisim ac separatim committuntur, quæ requirunt speciale mandatum, tota jurisdicção sit ordinaria, si in commissiõne fiat mentio Vicariatus, sive in salutatione dicendo: Tali Officiali vel Vicario nostro; sive in progressu dicendo: Tibi Officiali nostro committimus, quod possis, &c. sic dicendo: potestatem tibi alias per nos commissam extendimus, prorogamus, ampliamus. Joannem And. sequitur Sanch. l. cit. Hanc tamen doctrinam sibi non placere ait Garc. n. 44. nisi in eo solum casu, dum diceret Episcopus, quod potestatem alias commissam extendat vel ampliet; non verò si in commissiõne illa separatim facta fieret solum mentio Vicariatus sive in salutatione, sive in progressu; eo quod sola Vicariatus mentio non operetur extensionem, prorogationem, aut ampliationem potestatis alias commissæ, sed solum sit causa demonstrationis personæ, cui datur nova illa commissiõ.

Quæstio 72. A quo jurisdicctionem suam ordinariam accipiat Vicarius generalis Episcopi?

Respondeo: Accipere Vicarium hanc jurisdicctionem non tam ab Episcopo quam ab ipsa lege; eò quod licet nulla lex Canonica in toto Jure Canonico reperiat, quæ expressè hanc jurisdicctionem tribuat isti vicario, cum tamen Jure Canonico licitum sit, & permissum Episcopis constituere & assumere Vicarios. c. cum Episcopus. de off. ordinar. in 6. c. ult. de heret. in 6. qui vice eorum jurisdicctionem Episcopalem exercent, hoc ipso, quod Episcopus nominat & constituit Vicarium ex permissione juris, jus ipsi det, & conferat jurisdicctionem ordinariam, supposita tamen & interveniente dicta nominatione seu institutione Episcopi. Sic inquam docet Sbroz. l. 2. q. 14. & 26. & alii plures citati à Garc. loc. paulò post citand. Item Pirh. l. cit. num. 37. citans pro hoc Barbof. de potest. Episc. alleg. 7. q. n. 40. & 44. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. q. 1. n. 13. Idem tenet Pignat. Tom. 4. consult. 37. n. 6. ubi lex ipsa est, quæ dat jurisdicctionem Vicario generali secundum Gl. in c. Romana. v. generaliter. de appellat. rejecta opinione Gofred. & aliorum. Citat quoque pro hoc Abb. in c. quoniam. etiam in fine, ubi is asserat, quod Episcopus propriè non dat jurisdicctionem Vicario, sed lex ipsa ministerio & factio Episcopi interveniente: eadem habet Pignat. Tom. 3. conf. 64. n. 4. ubi Vicarius accipit jurisdicctionem à lege, ubi primum Vicarius constituitur; unde habeat jurisdicctionem ratione officij, & titulo Vicariatus, juxta c. 2. de off. Vicar. in 6. ut notant Abb. conf. 21. n. 3. l. 1. Covar. qq. pract. c. 4. n. 4. in fine. Fagn. in c. quod nobis. de clandest. desponsat. n. 45. &c. Quorum sententiam secutus fui in foro benef. p. 2. q. 681 n. 2. citatis Castropal. Molin. Azor & aliis. Contrarium tamen tradit Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 24. & 25. ubi is: dicitur Ordinarius ex eo, quod juris permissione & consuetudine ab Episcopo constituatur, ut ejus locum teneat, & jurisdicctionem generaliter exercent, & sic perinde, ac si à lege constitueretur. Non tamen ex eo est Ordinarius, quod lex det jurisdicctionem Vicario interveniente ministerio & factio Episcopi, ut tenent Rota decis. 4. de off. Vicar. alias 378. in Novis. Marani. in speculo advocator. p. 4. dist. 5. n. 12. Thom. Sanch. nam verius est, Vicarium accipere jurisdicctionem ab Episcopo eum deputante, ut tenet Vestrius in pr. Curia Roman. l. 3. c. 3. n. 2. nec id negari potest. Idem isdem verbis ex Garcia tenet Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 43. & distinctius aliquantum ex Hostiens. tit. de off. delegat. tradit Laym. in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 3. quod jurisdicção illa ordinaria Vicarii directè proveniat ab Episcopo, creante seu assumente Vicarium; & indirectè verò à lege seu Canone, nimirum concedente Episcopis potestatem assumendi seu creandi Vicarium; sicut è contra jurisdicção ordinaria Archidiaconi directè provenit à lege & indirectè ab homine, v. g. Episcopo, instituente Archidiaconum, seu conferente Archidiaconatum.

Quæstio 73. An & qualiter idem cum Episcopo consistorium seu tribunal habeat Vicarius, & in quibus casibus habeat idem tribunal?

1. Respondeo ad primum affirmativè. Barbof. Juris eccles. l. 1. c. 15. n. 18. Pax Jordan. l. c. n. 58. Lotter. de re benef. l. 1. q. 23. n. 45. Sbroz. l. 2. q. 25. n. 3. & q. 57. n. 1. Laym. in c. non putamus. de consuetud. in 6. n. 2. Ego in foro benef. p. 2. q. 681. n. 2. citatis pluribus juxta dicta in antecedentibus frequenter.

2. Resp. ad secundum: Vicarius non habet in omnibus idè consistoriũ seu tribunal cum Episcopo, Sbroz. l. 3.